Základní škola a Mateřská škola Hoštejn, příspěvková organizace

PRAVIDLA PRO HODNOCENÍ VÝSLEDKŮ VZDĚLÁVÁNÍ ŽÁKŮ

(součást ŠKOLNÍHO ŘÁDU ZÁKLADNÍ ŠKOLY)

Č.j.:	ZSH/105/2017
Spisový znak:	A.1.
Skartační znak:	A5
Účinnost od:	1.9.2017
Vypracoval:	Mgr. Lenka Pchálková
Konec účinnosti:	

Obsah

1. **Obecná ustanovení**

2. **Zásady hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání a chování ve škole a na akcích pořádaných školou a způsob získávání podkladů pro hodnocení**

3. **Způsob a metody hodnocení žáků v předmětech s převahou teoretického zaměření a způsob získávání podkladů k hodnocení**

4. **Způsob a metody hodnocení žáků v předmětech s převahou praktického a výchovného zaměření**

5. **Způsob hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami.**

6. **Formy zaznamenávání průběžného hodnocení žáků**

7. **Stupně hodnocení prospěchu v případě použití klasifikace a jejich charakteristika, včetně předem stanovených kritérií**

8. **Stupně hodnocení chování v případě použití klasifikace a jejich charakteristika, včetně předem stanovených kritérií**

9. **Zásady pro používání slovního hodnocení v souladu s § 15 odst. 2, včetně předem stanovených kritérií**

10. **Zásady pro stanovení celkového hodnocení žáka na vysvědčení, zásady pro stanovení celkového hodnocení žáka na vysvědčení v případě použití slovního hodnocení nebo kombinace slovního hodnocení a klasifikace**

11. **Zásady a pravidla pro sebehodnocení žáků**

12. **Postup do vyššího ročníku, opakování ročníku**

13. **Podrobnosti o komisionálních a opravných zkouškách**

14. **Klasifikace žáka, který plnil povinnou školní docházku v zahraničí nebo v zahraniční škole na území České republiky**

15. Klasifikace při ukončení kurzu pro získání základního vzdělání

16. Platnost a zrušovací ustanovení

1.
Obecná ustanovení

Na základě ustanovení zákona č. 561/2004 Sb. o předškolním, základním středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon) vydávám jako statutární orgán školy tuto směrnici. Směrnice je součástí školního řádu školy, podle § 30 odst. (2) školského zákona. Směrnice je umístěna na webových stránkách školy a na přístupném místě ve škole podle § 30 školského zákona, prokazatelným způsobem s ním byli seznámeni zaměstnanci, žáci (studenti) školy a byli informováni o jeho vydání a obsahu zákonní zástupci nezletilých dětí a žáků.

Pravidla hodnocení žáků obsahují zejména zásady a způsob hodnocení a sebehodnocení výsledků vzdělávání a chování žáků, včetně získávání podkladů pro hodnocení; kritéria pro hodnocení.

Pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků stanovují způsoby hodnocení prospěchu a chování žáků, stupně hodnocení prospěchu a chování v případě použití klasifikace a jejich charakteristiku, včetně předem jednoznačně stanovených kritérií.

Nedílnou součástí výchovně vzdělávací práce školy je hodnocení a klasifikace žáků. Jde o složitý proces, který klade vysoké požadavky na všechny pedagogické pracovníky. Cílem ¨těchto pravidel hodnocení je pomoci těmto pracovníkům a stanovit jim jednoznačně platná kritéria pro hodnocení.

Náš ŠVP má motivační název „Úspěšný start“. Naším cílem je přistupovat ke každému žákovi tak, aby zažíval ve své práci úspěch podle svých schopností a možností. Prožité pocity úspěchu motivují žáky k dalšímu učení, posilují jejich sebedůvěru a vedou je k vnitřnímu uspokojení.

Hodnocení a klasifikace žáků základní školy je součástí jejich výchovy a vzdělávání. Účelem hodnocení a klasifikace je přispívat k odpovědnému vztahu žáka k výchově a vzdělávání v souladu se školskými předpisy.

2.
Zásady hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání a chování ve škole a na akcích pořádaných školou a způsob získávání podkladů pro hodnocení

Hodnocení výsledků vzdělávání žáků vychází z posouzení míry dosažení výstupů pro jednotlivé předměty školního vzdělávacího programu. Hodnocení je pedagogicky zdůvodněné, odborně správné a doložitelné a respektuje individuální vzdělávací potřeby žáků a doporučení školského poradenského zařízení.

Cílem hodnocení je poskytnout žákovi zpětnou vazbu, prostřednictvím které získává informace o tom, jak danou problematiku zvládá, jak dovede zacházet s tím, co se naučil, v čem se zlepšil a v čem ještě chybuje. Nedílnou součástí hodnocení musí být konkrétní návod, jak má žák postupovat, aby přetrvávající nedostatky odstranil.

Hodnocení nesmí být zaměřeno primárně na srovnávání žáka s jeho spolužáky, mělo by se soustředit i na individuální pokrok každého žáka, respektive na hodnocení naplnění předem stanovených požadavků. Součástí hodnocení žáka ve škole je též hodnocení jeho chování a projevu. Celkově však hodnocení nesmí vést ke snižování důstojnosti a sebedůvěry žáka.

Jedním z hlavních cílů pedagogické práce obecně by se mělo stát oslabování vnější motivace žáků – motivace prostřednictvím známek. Naopak by mělo docházet k posilování motivace vnitřní, která je podporována žákovým vlastním sebehodnocením. Mezi pozitivní motivační činitele patří seznamování žáků s významem učiva pro život a pro další vzdělávání.

Pro zdárné osvojování klíčových kompetencí je velmi důležité, aby v hodnocení žáků převažovalo pozitivní hodnocení žáků (popisné zhodnocení práce s pozitivním laděním). Při výuce je třeba často oceňovat průběžné výkony žáka a vyjádřením pozitivního očekávání podporovat žákovu sebedůvěru, což mu otevírá cestu k prožití úspěchu. Je nutné pomáhat žákům předcházet chybám, dodávat jim důvěru při odstraňování chyb, chybující žáky vyzývat k důslednější kontrole své práce a utvrzovat je v jejich schopnosti předkládané učivo dobře zvládnout.

Pro hodnocení a sebehodnocení žáka na požadované úrovni je nezbytné, aby žáci byli předem seznámeni s výukovými cíli, očekávanými výstupy pro daný předmět v daném ročníku - specifikovanými pro hodnocené období.

Je potřeba oceňovat i žákovu snahu a pozornost, odvahu vyjádřit svůj názor, pozitivně přijímat i nesprávné závěry žáků, žáci nesmí mít obavy vyjádřit svůj názor.

Důležitou součástí hodnocení je sebehodnocení žáků. Pedagogové zařazují do hodnotících činností pravidelně sebehodnocení žáků.

Klasifikace je jednou z forem hodnocení, její výsledky se vyjadřují stanovenou stupnicí.

Ve výchovně vzdělávacím procesu se uskutečňuje klasifikace průběžná a celková.

Učitel je povinen vést evidenci průběžné klasifikace žáka.

Průběžná klasifikace se uplatňuje při hodnocení dílčích výsledků a projevů žáka. Průběžné výsledky vzdělávání žáků jsou klasifikovány až po uplynutí období nutného pro zvládnutí a osvojení daného učiva.

Průběžné hodnocení pomocí klasifikace je doplňováno ústním hodnocením slovním, neboť dokáže lépe postihnout individuální pokrok každého žáka a poskytnout celistvější informace o silných a slabých stránkách jeho výkonů. Slovní hodnocení lze použít na základě žádosti rodičů i při hodnocení žáka na vysvědčení. Kvalitní slovní hodnocení může být rovněž hodnotným východiskem pro rozhovor o výsledcích žáka s ním samotným a jeho rodiči při třídních schůzkách a osobních konzultacích. Slovní hodnocení nesmí být ponižující („ve třídě patříš k podprůměru“) a nemělo by obsahovat obecné pochvaly („mám z tebe radost“).

Výsledky průběžného hodnocení a klasifikace uvádí pedagog v Žákovské knížce (3. – 5. ročník) nebo v Notýsku (1. a 2. ročník). Výsledky celkového hodnocení a klasifikace uvede škola na vysvědčení.

Každé pololetí se vydává žákovi vysvědčení; za první pololetí lze místo vysvědčení vydat žákovi výpis z vysvědčení.

Hodnocení výsledků vzdělávání žáka na vysvědčení je vyjádřeno klasifikačním stupněm (dále jen "klasifikace"), slovně (u žáka s vývojovou poruchou učení rozhodne ředitel školy o použití slovního hodnocení na základě žádosti zákonného zástupce žáka) nebo kombinací obou způsobů.

Škola převede slovní hodnocení do klasifikace nebo klasifikaci do slovního hodnocení v případě přestupu žáka na školu, která hodnotí odlišným způsobem, a to na žádost této školy nebo zákonného zástupce žáka. Škola, která hodnotí slovně, převede pro účely přijímacího řízení ke střednímu vzdělávání slovní hodnocení do klasifikace.

Při celkové klasifikaci přihlíží učitel k věkovým zvláštnostem žáka i k tomu, že žák mohl v průběhu klasifikačního období zakolísat v učebních výkonech pro určitou indispozici. Klasifikace celkového prospěchu se provádí na konci každého pololetí.

Při hodnocení a při průběžné i celkové klasifikaci pedagogický pracovník uplatňuje přiměřenou náročnost a pedagogický takt vůči žákovi.

Ohodnocením výkonu žáka klasifikačním stupněm posuzuje učitel výsledky práce objektivně a přiměřeně náročně.

Klasifikační stupeň určí učitel, který vyučuje příslušnému předmětu. Výjimku tvoří komisionální zkoušky podle čl. 11. V předmětu, ve kterém vyučuje více učitelů, určí výsledný klasifikační stupeň za klasifikační období příslušní učitelé po vzájemné dohodě.

Při hodnocení žáka klasifikací jsou výsledky vzdělávání žáka a chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou hodnoceny tak, aby byla zřejmá úroveň vzdělání žáka, které dosáhl zejména vzhledem k očekávaným výstupům formulovaným v učebních osnovách jednotlivých předmětů školního vzdělávacího programu, k jeho vzdělávacím a osobnostním předpokladům a k věku žáka. Při určování stupně prospěchu v jednotlivých předmětech na konci klasifikačního období se hodnotí kvalita práce a učební výsledky, jichž žák dosáhl za celé klasifikační období.

Klasifikace zahrnuje ohodnocení píle žáka a jeho přístupu ke vzdělávání i v souvislostech, které ovlivňují jeho výkon. Dále se přihlíží k systematičnosti v práci žáka v průběhu klasifikačního období.

Stupeň prospěchu se neurčuje striktně na základě průměru z průběžné klasifikace za příslušné období.

Hodnocení chování žáka ve škole i při akcích školy je nedílnou součástí celkového hodnocení žáka. Všechny projevy porušování norem chování, agresivity (včetně verbálních forem), netolerance či xenofobie je povinen řešit okamžitě ten pedagogický pracovník, který je projevu přítomen (popř. vykonává dozor). V co nejkratší době informuje třídního učitele a v případě závažnějších přestupků ředitele školy.

Hodnocení chování neovlivňuje klasifikaci výsledků ve vyučovacích předmětech.

Zákonní zástupci žáka jsou o prospěchu žáka informování třídním učitelem a učiteli jednotlivých předmětů:
- průběžně prostřednictvím žákovské knížky,
- před koncem každého čtvrtletí (klasifikační období),
- případně kdykoliv na požádání zákonných zástupců žáka.

V případě mimořádného zhoršení prospěchu informuje učitel zákonné zástupce žáka bezprostředně a prokazatelným způsobem. Nápadné zhoršení v prospěchu a chování žáka se projednávají v pedagogické radě.
Na konci klasifikačního období, v termínu, který určí ředitel školy, zapíší učitelé příslušných předmětů číslicí výsledky celkové klasifikace do katalogových listů a připraví návrhy na umožnění opravných zkoušek, na klasifikaci v náhradním termínu. U žáků, kteří jsou hodnoceni slovně, postupují vyučující podle čl. 7.

Podklady pro hodnocení a klasifikaci výchovně vzdělávacích výsledků a chování žáka získává učitel zejména těmito metodami, formami a prostředky:

- soustavným diagnostickým pozorováním žáka,
- soustavným sledováním výkonů žáka a jeho připravenosti na vyučování,
- různými druhy zkoušek (písemné, ústní, grafické, praktické, pohybové), didaktickými testy,
- kontrolními písemnými pracemi a praktickými zkouškami předepsanými učebními osnovami,
- analýzou různých činností žáka,
- konzultacemi s ostatními učiteli a podle potřeby s pracovníky PPP,
- rozhovory se žákem a zákonnými zástupci žáka.

Po ústním vyzkoušení oznámí učitel žákovi výsledek hodnocení okamžitě. Učitel slovně zdůvodní své hodnocení. Výsledky hodnocení písemných zkoušek, prací a praktických činností oznámí žákovi nejpozději do 7 dnů.

Kontrolní a písemné práce a další druhy zkoušek se doporučují zadávat častěji a v kratším rozsahu (do 20 minut).

Termín písemné zkoušky, která má trvat déle než 25 minut, prokonzultuje učitel s třídním učitelem, který koordinuje plán písemných zkoušek. V jednom dni mohou žáci konat pouze jednu zkoušku uvedeného charakteru. Žáci budou s dostatečným předstihem seznámeni s rámcovým obsahem a přibližným termínem takové zkoušky.

Žáci školy, kteří po dobu nemoci nejméně tři měsíce před koncem klasifikačního období navštěvovali školu při zdravotnickém zařízení a byli tam klasifikováni za pololetí ze všech, popřípadě jen z některých předmětů, se po návratu do kmenové školy znovu nezkoušejí a neklasifikují. Jejich klasifikace ze školy při zdravotnickém zařízení v předmětech, ve kterých byli klasifikováni, je závazná. V předmětech, ve kterých nebyli vyučováni, se neklasifikují.

Má-li zákonný zástupce žáka pochybnosti o správnosti hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí, může do 3 pracovních dnů ode dne, kdy se o hodnocení prokazatelně dozvěděl, nejpozději však do 3 pracovních dnů od vydání vysvědčení, požádat ředitele školy o komisionální přezkoušení žáka; je-li vyučujícím žáka v daném předmětu ředitel školy, požádá krajský úřad. Komisionální přezkoušení se koná nejpozději do 14 dnů od doručení žádosti nebo v termínu dohodnutém se zákonným zástupcem žáka.

3.
Způsob a metody hodnocení žáků v předmětech s převahou teoretického zaměření a způsob získávání podkladů k hodnocení

Převahu teoretického zaměření mají jazykové, společenskovědní, přírodovědné předměty a matematika. Při klasifikaci výsledků ve vyučovacích předmětech s převahou teoretického zaměření se v souladu s požadavky učebních osnov hodnotí ucelenost, přesnost a trvalost osvojení požadovaných poznatků, faktů, pojmů, definic, zákonitostí a vztahů, kvalita a rozsah získaných dovedností vykonávat požadované intelektuální a motorické činnosti, schopnost uplatňovat osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu a hodnocení společenských a přírodních jevů a zákonitostí, kvalita myšlení, především jeho logika, samostatnost a tvořivost, aktivita v přístupu k činnostem, zájem o ně a vztah k nim, přesnost, výstižnost a odborná i jazyková správnost ústního a písemného projevu, kvalita výsledků činností, osvojení účinných metod samostatného studia.

3.1
Ověřování výsledků vzdělávání formou ústního zkoušení

Při ústním zkoušení žákovi pokládáme jednoznačné a správně formulované otázky. Při ústním zkoušení bereme v úvahu úroveň žákových vyjadřovacích schopností, jeho případnou trému a úzkostnost mluvit před ostatními spolužáky. U žáků se SVP se při ověřování dosažených výstupů řídíme doporučením školského poradenského zařízení a individuálním vzdělávacím plánem.

3.2
Ověřování výsledků vzdělávání písemnou formou (testy, prověrky, opis, přepis, diktát a další písemné práce)

Při přípravě prověrky, testu apod. zvažujeme, zda žáci měli dostatek času na zvládnutí učiva, dbáme na to, aby zadání úloh bylo přiměřené věku žáků tj. formulované tak, aby mu žáci porozuměli. Použijeme-li k ověřování učiva texty z učebnice nebo dalších učebních materiálů, posoudíme předem, zda žáci textu porozumí, zda se již s jeho obdobou setkali a zda test v plné míře odpovídá požadavkům uvedeným v našem ŠVP. Při tvoření zadání prověrky nebo otázek v testu dbáme na jasnou srozumitelnost zadání nebo otázek, aby žákovy výsledky nebyly ovlivněny nepochopením zadání nebo otázky. O úmyslu prověřovat žáky pomocí testu nebo prověrky je vhodné informovat žáky alespoň 1 den předem. O úmyslu prověřovat žáky pomocí měsíční nebo čtvrtletní prověrky (zpravidla práce na větší část hodiny nebo celou hodinu, kdy se opakuje učivo za delší časové období) je nutné informovat žáky alespoň 3 dny předem.

3.3
Další možné způsoby a metody hodnocení

Ve škole lze v jednotlivých předmětech hodnotit i další žákovy výsledky vzdělávání – podíl práce na skupinovém projektu, a pod…

3.4
Standardizované testy

Škola může ke zjišťování výsledků vzdělávání žáků využívat standardizované komerční testy. V případě použití testování žáků pomocí standardních komerčních testů (např. SCIO, KALIBRO,…) obdrží žák výsledky testování, pokud byly výsledky škole zaslány.

3.5
Žákovské portfolio

Důležitým nástrojem pro hodnocení práce žáků je žákovské „portfolio“. Slouží k zhodnocení práce za delší časové období. Je také důležitým nástrojem pro sebehodnocení. Během školního roku se shromažďují materiály různého druhu tak, aby dokumentovaly stav vědomostí a dovedností žáka, případně úroveň osvojení jednotlivých kompetencí ve vzdělávání. Materiály mají různou podobu a je velmi vhodné, aby obsahovaly také záznamy o tom, jak se žák vyrovnal s dovedností sebehodnocení své práce. Žáci mohou po dohodě s vyučujícím do svého portfolia zařazovat i osobní záznamy o úspěších v mimoškolní činnosti.

4.
Způsob a metody hodnocení žáků v předmětech s převahou praktického a výchovného zaměření

Převahu praktické činnosti má na 1. stupni ZŠ předmět pracovní činnosti. Při hodnocení a klasifikaci v předmětech s převahou praktického zaměření v souladu s požadavky učebních osnov se hodnotí vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem, osvojení praktických dovedností a návyků, zvládnutí účelných způsobů práce, využití získaných teoretických vědomostí v praktických činnostech, aktivita, samostatnost, tvořivost, iniciativa v praktických činnostech, kvalita výsledků činností, organizace vlastní práce a pracoviště, udržování pořádku na pracovišti, dodržování předpisů o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a péče o životní prostředí, hospodárné využívání surovin, materiálů, energie, překonávání překážek v práci, obsluha a údržba laboratorních zařízení a pomůcek, nástrojů, nářadí a měřidel

Převahu výchovného zaměření mají předměty: výtvarná výchova, hudební výchova, tělesná výchova. Při klasifikaci v předmětech s převahou výchovného zaměření se v souladu s požadavky učebních osnov hodnotí stupeň tvořivosti a samostatnosti projevu, osvojení potřebných vědomostí, zkušeností, činností a jejich tvořivá aplikace, poznání zákonitostí daných činností a jejich uplatňování ve vlastní činnosti, kvalita projevu, vztah žáka k činnostem a zájem o ně, estetické vnímání, přístup k uměleckému dílu a k estetice ostatní společnosti, v tělesné výchově s přihlédnutím ke zdravotnímu stavu žáka všeobecná, tělesná zdatnost, výkonnost a jeho péče o vlastní zdraví.

5.
Způsob hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami.

Pokud je ve třídě školy vzděláván individuálně integrovaný žák, vytvoří ředitel školy podmínky odpovídající individuálním vzdělávacím potřebám žáka vedoucí k jeho všestrannému rozvoji.

Dítětem, žákem se speciálními vzdělávacími potřebami je osoba se zdravotním postižením, zdravotním znevýhodněním nebo sociálním znevýhodněním. Zdravotním postižením je pro účely školských přepisů mentální, tělesné, zrakové nebo sluchové postižení, vady řeči, souběžné postižení více vadami, autismus a vývojové poruchy učení nebo chování. Zdravotním znevýhodněním zdravotní oslabení, dlouhodobá nemoc nebo lehčí zdravotní poruchy vedoucí k

poruchám učení a chování, které vyžadují zohlednění při vzdělávání. Sociálním znevýhodněním je rodinné prostředí s nízkým sociálně kulturním postavením, ohrožení sociálně patologickými jevy, nařízená ústavní výchova nebo uložená ochranná výchova, nebo postavení azylanta a účastníka řízení o udělení azylu na území České republiky.

Vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a vzdělávání žáků mimořádně nadaných se uskutečňuje s využitím vyrovnávacích a podpůrných opatření. Vyrovnávacími opatřeními při vzdělávání žáků se zdravotním nebo sociálním znevýhodněním se rozumí využívání pedagogických, popřípadě speciálně pedagogických metod a postupů, které odpovídají vzdělávacím potřebám žáků, poskytování individuální podpory v rámci výuky a přípravy na výuku, využívání poradenských služeb školy a školských poradenských zařízení, individuálního vzdělávacího plánu a služeb asistenta pedagoga. Škola tato opatření poskytuje na základě pedagogického posouzení vzdělávacích potřeb žáka, průběhu a výsledků jeho vzdělávání, popřípadě ve spolupráci se školským poradenským zařízením. Podpůrnými opatřeními při vzdělávání žáků se zdravotním postižením se rozumí využití speciálních metod, postupů, forem a prostředků vzdělávání, kompenzačních, rehabilitačních a učebních pomůcek, speciálních učebnic a didaktických materiálů, zařazení předmětů speciálně pedagogické péče, poskytování pedagogicko-psychologických služeb, zajištění služeb asistenta pedagoga, snížení počtu žáků ve třídě nebo studijní skupině nebo jiná úprava organizace vzdělávání zohledňující speciální vzdělávací potřeby žáka.

Děti a žáci se speciálními vzdělávacími potřebami mají právo na vytvoření nezbytných podmínek při vzdělávání i klasifikaci a hodnocení. Pro vzdělávání žáka, kterému je školským poradenským zařízením doporučena integrace, se zpracovává individuální vzdělávací program.

Při hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami se přihlíží k povaze postižení nebo znevýhodnění. Vyučující respektují doporučení školského poradenského zařízení a uplatňují je při klasifikaci a hodnocení chování žáků a také volí vhodné a přiměřené způsoby získávání podkladů.

U žáka s vývojovou poruchou učení rozhodne ředitel školy o použití slovního hodnocení na základě žádosti zákonného zástupce žáka. Při hodnocení a klasifikaci těchto dětí přihlížíme k vývojové poruše a hodnotíme s ohledem na osobní pokroky, nesrovnáváme žáka s ostatními žáky.

Pro zjišťování úrovně žákových vědomostí a dovedností volí učitel takové formy a druhy zkoušení, které odpovídají schopnostem žáka a na něž nemá porucha negativní vliv. Kontrolní práce a diktáty píší tito žáci po předchozí přípravě. Pokud je to nutné, nebude dítě s vývojovou poruchou vystavováno úkolům, v nichž vzhledem k poruše nemůže přiměřeně pracovat a podávat výkony odpovídající jeho předpokladům.
Vyučující klade důraz na ten druh projevu, ve kterém má žák předpoklady podávat lepší výkony. Při klasifikaci se nevychází z prostého počtu chyb, ale z počtu jevů, které žák zvládl.

Klasifikace musí být provázena ústním zhodnocením, t.j. vyjádřením pozitivních stránek výkonu, objasněním podstaty neúspěchu, návodem, jak neúspěchy a nedostatky překonávat.

Všechna nestandardní navrhovaná pedagogická opatření se zásadně projednávají s rodiči a jejich souhlasný či nesouhlasný názor je respektován.

V hodnocení se přístup vyučujícího zaměřuje na pozitivní výkony žáka, a tím na podporu jeho poznávací motivace k učení namísto jednostranného zdůrazňování chyb.

Vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a žáků nadaných se řídí vyhláškou č. 48/2005 Sb., o základním vzdělávání, pokud není zvláštním právním předpisem stanoveno jinak.

Při hodnocení chování žáků s poruchami chování je důležité používat popisné hodnocení. V takovém případě při nežádoucím chování kritizujeme negativní projevy žákova chování, ne žáka samotného. Vyhýbáme se tzv. ponižujícímu „nálepkování“ („jsi nešika“), spíše poukazujeme na přirozené důsledky žákova negativního chování. Při hodnocení pozitivního chování používáme oceňování – hodnotíme pozitivní projevy žákova chování („vypracoval jsi úkol v klidu“), vyhýbáme se tzv. „nálepkování“ („jsi šikula“). Při přetrvávajících problémech s chováním je možné také zavést tzv. monitoring chování, kdy se žákovým projevům věnuje zvýšená pozornost a hodnotí se chování žáka během dílčích časových úseků (vyuč. hodina, přestávka). Toto hodnocení se zaznamenává a po určitém čase (týden, měsíc) vyhodnocuje. Touto metodou mohou doma dále pracovat i rodiče. Vhodné je taktéž zařazování sebehodnocení chování žáka. Při výchovném působení na dítě s poruchou chování je důležité projevovat vůči němu přátelské city, připisovat mu pozitivní vlastnosti, vyjadřovat mu pozitivní očekávání a vytvářet podmínky k rozvoji jeho prosociálnosti (touha udělat něco pro druhé bez očekávání odměny).

Hodnocení nadaných dětí, žáků a studentů

Ředitel školy může mimořádně nadaného nezletilého žáka přeřadit do vyššího ročníku bez absolvování předchozího ročníku. Podmínkou přeřazení je vykonání zkoušek z učiva nebo části učiva ročníku, který žák nebo student nebude absolvovat. Obsah a rozsah zkoušek stanoví ředitel školy.

Individuální vzdělávání

Individuálně vzdělávaný žák koná za každé pololetí zkoušky z příslušného učiva, a to ve škole, do níž byl přijat k plnění povinné školní docházky. Nelze-li individuálně vzdělávaného žáka hodnotit na konci příslušného pololetí, určí ředitel školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení bylo provedeno nejpozději do dvou měsíců po skončení pololetí. Ředitel školy zruší povolení individuálního vzdělávání, pokud žák na konci druhého pololetí příslušného školního roku neprospěl, nebo nelze-li žáka hodnotit na konci pololetí ani v náhradním termínu.

6.
Formy zaznamenávání průběžného hodnocení žáků

6.1
NOTÝSEK, ŽÁKOVSKÁ KNÍŽKA

Průběžné hodnocení výsledků vzdělávání žáků je sdělováno slovně nebo pomocí klasifikace (číslice 1 – 5) a zaznamenáváno do Notýsku (1. ročník) nebo do Žákovské knížky (2. – 5. ročník). Pedagog si o tomto hodnocení vede vlastní písemné záznamy. Klasifikace se řídí ustanoveními, která jsou obsažena v Pravidlech pro hodnocení žáků, jež tvoří přílohu Školního řádu. Průběžné výsledky vzdělávání žáků jsou klasifikovány až po uplynutí období nutného pro zvládnutí a osvojení daného učiva. V případě nepříznivého hodnocení sdělí pedagog žákovi, jak neúspěchy odstranit, případně jak jim předcházet, a vyjádřením pozitivního očekávání povzbudí žákovu sebedůvěru. Při hodnocení žáka na vysvědčení vychází pedagog především z průběžného hodnocení žáka ve škole, které je zaznamenáno v Notýsku nebo Žákovské knížce (tyto známky

mají hodnotu 100%), z tohoto důvodu je nutné v průběhu každého pololetí nashromáždit dostatečný počet známek pro závěrečné hodnocení žáka na vysvědčení. Dostatečný počet známek je stanoven takto:
ČJ, M, – minimálně 2 známky za týden (má-li školní týden 5 dnů a není-li vyučování nahrazeno mimoškolní akcí nebo projektem)
AJ – minimálně 1 známka za týden (má-li školní týden 5 dnů a není-li vyučování nahrazeno mimoškolní akcí nebo projektem)
PRV, PŘ, VL – minimálně 2 známky za měsíc
TV, HV, VV, PČ, INF – minimálně 6 známek za pololetí
EtV – hodnocení předmětu etická výchova má specifický charakter, v tomto předmětu je hodnocena především žákova aktivita v hodině (sledování tématu, zapojení do činností, pozornost) a příprava na vyučování (domácí úkoly). Na konci každé hodiny proběhne sebehodnocení žáků a hodnocení učitelkou.

6.2
SEŠITY, PRACOVNÍ SEŠITY A PRACOVNÍ LISTY

Slovně, symbolem nebo známkou je v průběhu školního roku hodnocena úroveň výsledků vzdělávání v žákových sešitech, pracovních sešitech a pracovních listech. Pokud ještě není učivo upevněno a žák se nachází ve fázi osvojování učiva, má toto hodnocení spíše motivační charakter. Pokud již ověřujeme úroveň získaných výstupů učiva, lze tuto klasifikaci zaznamenat i v ŽÁKOVSKÉ KNÍŽCE nebo NOTÝSKU.

6.3
ČTVRTLETNÍ PÍSEMNÉ SLOVNÍ HODNOCENÍ ŽÁKA

Na konci 1., případně i 3. čtvrtletí je žákům a zákonným zástupcům žáků předáváno písemné slovní hodnocení, které obsahuje:

1. Úroveň osvojení očekávaných výstupů ve vyučovacích předmětech za dané období a míru úsilí žáka při dosahování očekávaných výstupů v daném období
2. Úroveň chování žáka ve škole a na akcích školy a úroveň spolupráce s ostatními žáky
3. Úroveň domácí přípravy na vyučování
4. Ocenění pokroku žáka vzhledem k minulému období
5. Další případná ocenění (plnění úkolů na realizovaném projektu apod.)

6.4
VYSVĚDČENÍ RESP. VÝPIS Z VYSVĚDČENÍ

Hodnocení žáka na vysvědčení musí vystihnout úroveň rozvoje, kterého žák dosáhl ve vztahu k očekávaným výstupům jednotlivých vyučovacích předmětů v daném pololetí školního roku. Žák je na vysvědčení hodnocen klasifikací. Na základě doporučení školského poradenského zařízení a na základě žádosti rodičů lze žáka z některého nebo ze všech předmětů hodnotit na vysvědčení slovně. Nelze opomíjet ani žákův názor na způsob jeho hodnocení. Hodnocení žáka na vysvědčení vychází především z průběžného hodnocení žáka ve škole, které je zaznamenáno v Notýsku nebo Žákovské knížce (tyto známky mají hodnotu 100%), dále pedagog přihlíží k hodnocení zaznamenanému v žákových sešitech a dalších písemných materiálech, např. pracovních listech (pokud toto hodnocení není zapsáno v Notýsku nebo Žákovské knížce, má

hodnotu 50 %). Hodnocení prací, kde nelze vyloučit pomoc dalších osob (domácí úkoly) se nebere v úvahu při stanovení klasifikace na vysvědčení, ale promítá se do slovního hodnocení žáka a může být součástí pochval a ocenění. Při celkovém hodnocení žáka bereme v úvahu ocenění pokroku vzhledem k minulému hodnocenému období, hodnocení píle a snaživosti ve vyučování a také snahy při odstraňování nedostatků.

V případě nepříznivého hodnocení sdělí pedagog žákovi, jak neúspěchy odstranit, případně jak jim předcházet.

7.
Stupně hodnocení prospěchu v případě použití klasifikace a jejich charakteristika, včetně předem stanovených kritérií

7.1
Stupně hodnocení prospěchu

Výsledky vzdělávání žáka v jednotlivých povinných a nepovinných předmětech stanovených školním vzdělávacím programem se v případě použití klasifikace hodnotí na vysvědčení stupni prospěchu. Při hodnocení prospěchu a chování žáka se na prvním stupni použije pro zápis stupně hodnocení číslice:

1 (1. stupeň ZŠ)
2 (1. stupeň ZŠ)
3 (1. stupeň ZŠ)
4 (1. stupeň ZŠ)
5 (1. stupeň ZŠ)

Při hodnocení touto stupnicí jsou výsledky vzdělávání žáka a chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou hodnoceny tak, aby byla zřejmá úroveň vzdělání žáka, které dosáhl zejména vzhledem k očekávaným výstupům jednotlivých předmětů školního vzdělávacího programu, ke svým vzdělávacím a osobnostním předpokladům a k věku. Klasifikace zahrnuje ohodnocení přístupu žáka a jeho přístupu ke vzdělávání i v souvislostech, které ovlivňují jeho výkon.

Chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou se v případě použití klasifikace hodnotí na vysvědčení stupni:

1 (1. stupeň ZŠ)
2 (1. stupeň ZŠ)
3 (1. stupeň ZŠ)

7.2
Klasifikace ve vyučovacích předmětech s převahou teoretického zaměření, včetně předem stanovených kritérií

Převahu teoretického zaměření mají jazykové, společenskovědní, přírodovědné předměty a matematika.

Při klasifikaci výsledků ve vyučovacích předmětech s převahou teoretického zaměření se v souladu s požadavky učebních osnov hodnotí:
- ucelenost, přesnost a trvalost osvojení požadovaných poznatků, faktů, pojmů, definic, zákonitostí a vztahů, kvalita a rozsah získaných dovedností vykonávat požadované intelektuální a motorické činnosti,
- schopnost uplatňovat osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu a hodnocení společenských a přírodních jevů a zákonitostí,
- kvalita myšlení, především jeho logika, samostatnost a tvořivost,
- aktivita v přístupu k činnostem, zájem o ně a vztah k nim,
- přesnost, výstižnost a odborná i jazyková správnost ústního a písemného projevu,
- kvalita výsledků činností,
- osvojení účinných metod samostatného studia.

Při klasifikaci výsledků ve vyučovacích předmětech se hodnotí v souladu s požadavky učebních osnov.
Výchovně vzdělávací výsledky se klasifikují podle těchto kritérií:

Stupeň 1 (výborný)
Žák ovládá požadované poznatky, fakta, pojmy, definice a zákonitosti uceleně, přesně a úplně a chápe vztahy mezi nimi. Pohotově vykonává požadované intelektuální a motorické činnosti. Samostatně a tvořivě uplatňuje osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí. Myslí logicky správně, zřetelně se u něho projevuje samostatnost a tvořivost. Jeho ústní a písemný projev je správný, přesný a výstižný. Grafický projev je přesný a estetický. Výsledky jeho činnosti jsou kvalitní, pouze s menšími nedostatky. Je schopen samostatně studovat vhodné texty.

Stupeň 2 (chvalitebný)
Žák ovládá požadované poznatky, fakta, pojmy, definice a zákonitosti v podstatě uceleně, přesně a úplně. Pohotově vykonává požadované intelektuální a motorické činnosti. Samostatně a produktivně nebo podle menších podnětů učitele uplatňuje osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí. Myslí správně, v jeho myšlení se projevuje logika a tvořivost. Ústní a písemný projev mívá menší nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. Kvalita výsledků činnosti je zpravidla bez podstatných nedostatků. Grafický projev je estetický, bez větších nepřesností. Je schopen samostatně nebo s menší pomocí studovat vhodné texty.

Stupeň 3 (dobrý)
Žák má v ucelenosti, přesnosti a úplnosti osvojení si požadovaných poznatků, pojmů, definic a zákonitostí nepodstatné mezery. Při vykonávání požadovaných intelektuálních a motorických činností projevuje nedostatky. Podstatnější nepřesnosti a chyby dovede za pomoci učitele korigovat. V uplatňování osvojených poznatků a dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů se dopouští chyb. Uplatňuje poznatky a provádí hodnocení jevů a zákonitostí podle podnětů učitele. Jeho myšlení je vcelku správné, ale málo tvořivé, v jeho logice se projevují chyby. V ústním a písemném projevu má nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. V kvalitě výsledků jeho činnosti se projevují častější nedostatky, grafický projev je méně estetický a má menší nedostatky. Je schopen samostatně studovat podle návodu učitele.

Stupeň 4 (dostatečný)
Žák má v ucelenosti, přesnosti a úplnosti osvojení si požadovaných poznatků závažné mezery. Při provádění požadovaných intelektuálních a motorických činností je málo pohotový a má větší nedostatky. V uplatňování osvojených poznatků a dovedností při řešení teoretických

a praktických úkolů se vyskytují závažné chyby. Při využívání poznatků pro výklad a hodnocení jevů je nesamostatný. V logice myšlení se vyskytují závažné chyby, myšlení není tvořivé. Jeho ústní a písemný projev má vážné nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. V kvalitě výsledků jeho činnosti a v grafickém projevu se projevují nedostatky, grafický projev je málo estetický. Závažné nedostatky a chyby dovede žák s pomocí učitele opravit. Při samostatném studiu má velké těžkosti.

Stupeň 5 (nedostatečný)
Žák si požadované poznatky neosvojil uceleně, přesně a úplně, má v nich závažné a značné mezery. Jeho dovednost vykonávat požadované intelektuální a motorické činnosti má velmi podstatné nedostatky. V uplatňování osvojených vědomostí a dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů se vyskytují velmi závažné chyby. Při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí nedovede své vědomosti uplatnit ani s pomocí učitele. Neprojevuje samostatnost v myšlení, vyskytují se u něho časté logické nedostatky. V ústním a písemném projevu má závažné nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. Kvalita výsledků jeho činnosti a grafický projev mají vážné nedostatky. Závažné chyby a nedostatky není schopen opravit ani s pomocí učitele. Nedovede samostatně studovat. Úroveň jeho vědomostí není předpokladem pro práci ve vyšším ročníku.

7.3
Klasifikace ve vyučovacích předmětech s převahou praktického zaměření, včetně předem stanovených kritérií

Převahu praktické činnosti má na 1. stupni ZŠ předmět pracovní činnosti.

Při klasifikaci v předmětech uvedených v s převahou praktického zaměření v souladu s požadavky učebních osnov se hodnotí:
- vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem,
- osvojení praktických dovedností a návyků, zvládnutí účelných způsobů práce,
- využití získaných teoretických vědomostí v praktických činnostech,
- aktivita, samostatnost, tvořivost, iniciativa v praktických činnostech,
- kvalita výsledků činností,
- organizace vlastní práce a pracoviště, udržování pořádku na pracovišti,
- dodržování předpisů o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a péče o životní prostředí,
- hospodárné využívání surovin, materiálů, energie, překonávání překážek v práci,
- obsluha a údržba laboratorních zařízení a pomůcek, nástrojů, nářadí a měřidel.

Výchovně vzdělávací výsledky se klasifikují podle těchto kritérií:

Stupeň 1 (výborný)
Žák soustavně projevuje kladný vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem. Pohotově, samostatně a tvořivě využívá získané teoretické poznatky při praktické činnosti. Praktické činnosti vykonává pohotově, samostatně uplatňuje získané dovednosti a návyky. Bezpečně ovládá postupy a způsoby práce; dopouští se jen menších chyb, výsledky jeho práce jsou bez závažnějších nedostatků. Účelně si organizuje vlastní práci, udržuje pracoviště v pořádku. Uvědoměle dodržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a aktivně se stará o životní prostředí. Hospodárně využívá suroviny, materiál, energii. Vzorně používá a udržuje pomůcky, nástroje, nářadí a měřidla. Aktivně překonává vyskytující se překážky.

Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák projevuje kladný vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem. Samostatně, ale méně tvořivě a s menší jistotou využívá získané teoretické poznatky při praktické činnosti. Praktické činnosti vykonává samostatně, v postupech a způsobech práce se nevyskytují podstatné chyby. Výsledky jeho práce mají drobné nedostatky. Účelně si organizuje vlastní práci, pracoviště udržuje v pořádku. Uvědoměle udržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a stará se o životní prostředí. Při hospodárném využívání surovin, materiálů a energie se dopouští malých chyb. Pomůcky, nástroje, nářadí a měřidla obsluhuje, používá a udržuje s drobnými nedostatky. Překážky v práci překonává s občasnou pomocí učitele.

Stupeň 3 (dobrý)
Žák projevuje vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem s menšími výkyvy. Za pomocí učitele uplatňuje získané teoretické poznatky při praktické činnosti. V praktických činnostech se dopouští chyb a při postupech a způsobech práce potřebuje občasnou pomoc učitele. Výsledky práce mají nedostatky. Vlastní práci organizuje méně účelně, udržuje pracoviště v pořádku. Dodržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a v malé míře přispívá k tvorbě a ochraně životního prostředí. Na podněty učitele je schopen hospodárně využívat suroviny, materiály a energii. Ke správnému používání a údržbě laboratorních zařízení, přístrojů, nářadí a měřidel musí být často podněcován. Překážky v práci překonává jen s častou pomocí učitele.

Stupeň 4 (dostatečný)
Žák pracuje bez zájmu a vztahu k práci, k pracovnímu kolektivu a praktickým činnostem. Získané teoretické poznatky dovede využít při praktické činnosti jen za soustavné pomoci učitele. V praktických činnostech, dovednostech a návycích se dopouští větších chyb. Při volbě postupů a způsobů práce potřebuje soustavnou pomoc učitele. Ve výsledcích práce má závažné nedostatky. Práci dovede organizovat za soustavné pomoci učitele, méně dbá o pořádek na pracovišti. Méně dbá na dodržování předpisů o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a o životní prostředí. Porušuje zásady hospodárnosti využívání surovin, materiálů a energie. Při práci s pomůckami, přístrojů, nářadím a měřidly se dopouští závažných nedostatků. Překážky v práci překonává jen s pomocí učitele.

Stupeň 5 (nedostatečný)
Žák neprojevuje zájem o práci a vztah k ní, ani k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem. Nedokáže ani s pomocí učitele uplatnit získané teoretické poznatky při praktické činnosti. V praktických činnostech, dovednostech a návycích má podstatné nedostatky. Nedokáže postupovat při práci ani s pomocí učitele. Výsledky jeho práce jsou nedokončené, neúplné, nepřesné, nedosahují předepsané ukazatele. Práci na pracovišti si nedokáže zorganizovat, nedbá na pořádek na pracovišti. Neovládá předpisy o ochraně zdraví při práci a nedbá na ochranu životního prostředí. Nevyužívá hospodárně surovin, materiálů a energie. Při práci a údržbě laboratorních zařízení a pomůcek, přístrojů a nářadí, nástrojů a měřidel se dopouští závažných nedostatků.

7.4
Klasifikace ve vyučovacích předmětech s převahou výchovného zaměření, včetně předem stanovených kritérií

Převahu výchovného zaměření mají předměty: výtvarná výchova, hudební výchova, tělesná výchova.

Žák zařazený do zvláštní tělesné výchovy se při částečném uvolnění nebo úlevách doporučených lékařem klasifikuje s přihlédnutím ke zdravotnímu stavu.

Při klasifikaci v předmětech s převahou výchovného zaměření se v souladu s požadavky učebních osnov hodnotí:
- stupeň tvořivosti a samostatnosti projevu,
- osvojení potřebných vědomostí, zkušeností, činností a jejich tvořivá aplikace,
- poznání zákonitostí daných činností a jejich uplatňování ve vlastní činnosti,
- kvalita projevu,
- vztah žáka k činnostem a zájem o ně,
- estetické vnímání, přístup k uměleckému dílu a k estetice ostatní společnosti,
- v tělesné výchově s přihlédnutím ke zdravotnímu stavu žáka všeobecná, tělesná zdatnost, výkonnost a jeho péče o vlastní zdraví.

Výchovně vzdělávací výsledky se klasifikují podle těchto kritérií:

Stupeň 1 (výborný)
Žák je v činnostech velmi aktivní. Pracuje tvořivě, samostatně, plně využívá své osobní předpoklady a velmi úspěšně podle požadavků osnov je rozvíjí v individuálních a kolektivních projevech. Jeho projev je esteticky působivý, originální, procítěný, v hudební a tělesné výchově přesný. Osvojené vědomosti, dovednosti a návyky aplikuje tvořivě. Má výrazně aktivní zájem o umění, estetiku, brannost a tělesnou kulturu a projevuje k nim aktivní vztah. Úspěšně rozvíjí svůj estetický vkus a tělesnou zdatnost.

Stupeň 2 (chvalitebný)
Žák je v činnostech aktivní, tvořivý, převážně samostatný na základě využívání svých osobních předpokladů, které úspěšně rozvíjí v individuálním a kolektivním projevu. Jeho projev je esteticky působivý a má jen menší nedostatky z hlediska požadavků osnov. Žák tvořivě aplikuje osvojené vědomosti, dovednosti a návyky v nových úkolech. Má aktivní zájem o umění, o estetiku a tělesnou zdatnost. Rozvíjí si v požadované míře estetický vkus, brannost a tělesnou zdatnost.

Stupeň 3 (dobrý)
Žák je v činnostech méně aktivní, tvořivý, samostatný a pohotový. Nevyužívá dostatečně své schopnosti v individuální a kolektivním projevu. Jeho projev je málo působivý, dopouští se v něm chyb. Jeho vědomosti a dovednosti mají četnější mezery a při jejich aplikaci potřebuje pomoc učitele. Nemá dostatečný aktivní zájem o umění, estetiku a tělesnou kulturu. Nerozvíjí v požadované míře svůj estetický vkus a tělesnou zdatnost.

Stupeň 4 (dostatečný)
Žák je v činnostech málo aktivní a tvořivý. Rozvoj jeho schopností a jeho projev jsou málo uspokojivé. Úkoly řeší s častými chybami. Vědomosti a dovednosti aplikuje jen se značnou pomocí učitele. Projevuje velmi malou snahu a zájem o činnosti, nerozvíjí dostatečně svůj estetický vkus a tělesnou zdatnost.

Stupeň 5 (nedostatečný)
Žák je v činnostech převážně pasivní. Rozvoj jeho schopností je neuspokojivý. Jeho projev je povětšině chybný a nemá estetickou hodnotu. Minimální osvojené vědomosti a dovednosti nedovede aplikovat. Neprojevuje zájem o práci a nevyvíjí úsilí rozvíjet svůj estetický vkus a tělesnou zdatnost.

7.5
Hodnocení výuky nepovinného předmětu náboženství

Výuka náboženství v základních školách zřizovaných státem, krajem, obcí nebo svazkem obcí se v souladu se školským zákonem (§ 15 odst. 2 školského zákona) zařazuje do učebního plánu jako nepovinný předmět. Tím je také určen způsob hodnocení na vysvědčení. Hodnocení může být buď slovní, nebo klasifikačním stupněm podle § 15 odst. 3 vyhlášky (1 - výborný až 5 - nedostatečný). Základní škola Hoštejn hodnotí výuku náboženství číslicí 1 – 5.

8.
Hodnocení chování na vysvědčení, včetně předem stanovených kritérií

Klasifikaci chování žáků navrhuje třídní učitel po projednání s učiteli, kteří ve třídě vyučují, a s ostatními učiteli a rozhoduje o ni ředitel po projednání v pedagogické radě. Pokud třídní učitel tento postup nedodrží, mají možnost podat návrh na pedagogické radě i další vyučující.

Kritériem pro klasifikaci chování je dodržování pravidel chování, která stanoví školní řád během klasifikačního období.

Při klasifikaci chování se přihlíží k věku, morální a rozumové vyspělosti žáka; k uděleným opatřením k posílení kázně se přihlíží pouze tehdy, jestliže tato opatření byla neúčinná.

Škola hodnotí a klasifikuje žáky za jejich chování ve škole a při akcích organizovaných školou.

Nedostatky v chování žáků se projednávají v pedagogické radě.

Zákonní zástupci žáka jsou o chování žáka informování třídním učitelem a učiteli jednotlivých předmětů:
- průběžně prostřednictvím žákovské knížky,
- před koncem každého čtvrtletí (klasifikační období),
- okamžitě v případně mimořádného porušení školního řádu.

8.1
Stupně hodnocení chování v případě použití klasifikace a jejich charakteristika, včetně předem stanovených kritérií

Kritéria pro jednotlivé stupně hodnocení chování při klasifikaci jsou následující:

Stupeň 1 (velmi dobré)
Žák uvědoměle dodržuje pravidla chování a aktivně prosazuje ustanovení školního řádu. Má kladný vztah ke kolektivu třídy a školy, přispívá k jeho upevňování a k utváření pracovních podmínek pro vyučování. Méně závažných přestupků se dopouští naprosto ojediněle, je si jich vědom a projevuje vůli k dodržování školního řádu.

Stupeň 2 (uspokojivé)
Žák se během hodnoceného pololetí dopustí závažného přestupku proti pravidlům chování nebo školního řádu nebo se zpravidla i přes důtku třídního učitele (popř. ředitele školy) dopouští

dalších přestupků, a tím narušuje činnost kolektivu nebo se dopouští poklesků v mravním chování. Kromě opakovaného výskytu přestupků uvedených při udělování výchovných opatření (napomenutí třídního učitele, důtka třídního učitele, důtka ředitele školy) lze hodnotit žáka stupněm 2 také v těchto závažných případech:

- agresivní chování, iniciátor šikany, kyberšikany,
- úmyslné poranění spolužáka se zdravotními následky,
- projevy vandalismu s trvalým poškozením majetku školy či věcí osob,
- delší neomluvená absence,
- promyšlená krádež,
- kouření, užívání alkoholu či drog v době vyučování nebo školní akce,
- nošení, či distribuce alkoholu, cigaret či drog v době vyučování nebo školní akce,
- nošení předmětů ohrožujících zdraví a bezpečnost druhých osob.

Stupeň 3 (neuspokojivé)
Žák se během hodnoceného pololetí dopustí velmi závažného přestupku proti pravidlům chování nebo řádu školy, záměrně narušuje činnost kolektivu nebo se přes důtku ředitele školy nebo hodnocení chování stupněm 2 dále dopouští takových závažných provinění, že je tím vážně ohrožena výchova a vzdělávání ostatních žáků. Stupeň 3 lze za školní pololetí udělit také v případě, vyskytne-li se v daném pololetí současně několik přestupků uvedených pro udělování stupně 2.

9.
Výchovná opatření

V souladu s ustanovením § 31 zákona č. 561/2004 Sb., výchovnými opatřeními **jsou pochvaly nebo jiná ocenění a kázeňská opatření.** Pochvaly, jiná ocenění a další kázeňská opatření může udělit či uložit ředitel školy nebo třídní učitel.

9.1
Pochvaly a ocenění

Ředitel školy může na základě vlastního rozhodnutí nebo na základě podnětu jiné právnické či fyzické osoby žákovi po projednání v pedagogické radě udělit pochvalu nebo jiné ocenění za mimořádný projev lidskosti, občanské nebo školní iniciativy, záslužný nebo statečný čin nebo za mimořádně úspěšnou práci.

Třídní učitel může na základě vlastního rozhodnutí nebo na základě podnětu ostatních vyučujících žákovi po projednání s ředitelem školy udělit pochvalu nebo jiné ocenění za výrazný projev školní iniciativy nebo za déletrvající úspěšnou práci.

Ředitel školy nebo třídní učitel neprodleně oznámí udělení pochvaly prokazatelným způsobem žákovi a jeho zákonnému zástupci.

Udělení pochvaly ředitele školy se zaznamená do dokumentace školy a na vysvědčení za pololetí, v němž byla pochvala udělena.

9.2
Kázeňská opatření

Při porušení povinností stanovených školním řádem může být podle závažnosti tohoto porušení žákovi uloženo(-a):

Napomenutí třídního učitele (NTU)
Napomenutí třídního učitele ukládá třídní učitel. Toto sdělení je zaznamenáno písemně a zákonným zástupcem podepsáno. NTU může třídnímu učiteli navrhnout i jiný vyučující dané třídy. NTU se uděluje před kolektivem třídy a zapisuje se do žákovské knížky a do katalogového listu žáka. NTU může být žákovi uděleno např. za ojedinělý výskyt závažnějšího přestupku (ukládá třídní učitel bezprostředně po přestupku, kterého se žák dopustí) nebo za častější výskyt méně závažného nevhodného chování nebo porušování ustanovení školního řádu v průběhu určitého období. NTU se uděluje v případě, že při opakujících se porušeních školního řádu neměly předchozí výchovné strategie očekávaný efekt. O důvodech udělení NTU uvědomí třídní učitel prokazatelně zákonné zástupce žáka. Toto sdělení je zaznamenáno písemně a zákonnými zástupci podepsáno. Napomenutí třídního učitele lze udělit např. za tato porušování školního řádu, která narušují zdárný průběh vzdělávání:

- nerespektování požadavků pedagoga během vyučování, během přestávek a na akcích školy (např. odmlouvání, narušování vyučovací hodiny nebo akce nevhodným chováním, nepřipravené pomůcky na vyučovací hodinu, opakované nerespektování zákazu nošení a konzumace energetických nápojů ve škole nebo na školní akci …)
- nevhodné chování ke spolužákům a dospělým (nezdvořilost, urážky, obtěžování…)
- méně závažné vulgární vyjadřování,
- narušování vyučování předměty, které s výukou nesouvisí (např. mobilní telefony),
- nedbalé plnění školních povinností (zapomínání domácích úkolů a pomůcek, zapomínání žákovské knížky…)
- pozdní příchody do vyučování,
- méně závažné poškození majetku a vybavení školy, či věcí jiných osob,
- znečišťování prostředí školy (nepřezouvání se, nedodržování pořádku a čistoty prostředí třídy a školy…).

Důtka třídního učitele (DTU)
Důtku třídního učitele ukládá třídní učitel po projednání s ředitelem školy za ojedinělý výskyt závažnějšího přestupku (ukládá třídní učitel bezprostředně po přestupku, kterého se žák dopustí) či za opakované porušování některých ustanovení školního řádu nebo norem slušnosti v průběhu určitého období. Při opakujících se porušeních školního řádu se DTU uděluje v případě, že nemělo udělení NTU očekávaný efekt a stanovené výchovné strategie nebyly účinné. O důvodech udělení DTU uvědomí třídní učitel osobně a prokazatelně zákonné zástupce žáka. Toto sdělení je zaznamenáno písemně a zákonnými zástupci podepsáno. Důtka třídního učitele se uděluje před kolektivem třídy a zapisuje se do žákovské knížky a do katalogového listu žáka.
Důtku třídního učitele lze udělit např. za tato porušování školního řádu, která narušují zdárný průběh vzdělávání:

- častější nerespektování požadavků pedagoga během vyučování, během přestávek a na akcích školy (např. odmlouvání, ignorování pokynů pedagoga, narušování vyučovací hodiny nebo akce nevhodným chováním, opakovaně nepřipravené pomůcky na vyučovací hodinu, opakované nerespektování zákazu nošení a konzumace energetických nápojů ve škole nebo na školní akci …),

- závažnější nevhodné a nezdvořilé chování ke spolužákům a dospělým (slovní napadání, urážky, posměch, méně závažné fyzické napadání spolužáků…)
- závažnější vulgární vyjadřování,
- častější narušování vyučování předměty, které s výukou nesouvisí (např. mobilní telefony, přehrávače),
- závažnější neplnění školních povinností (časté zapomínání domácích úkolů a pomůcek, časté zapomínání žákovské knížky, opakovaná ztráta žákovské knížky…)
- opakované pozdní příchody do vyučování,
- závažnější poškození majetku a vybavení školy, či věcí jiných osob,
- opakované znečišťování prostředí školy (nepřezouvání se, nedodržování pořádku a čistoty prostředí třídy a školy…),
- opuštění výuky bez vědomí vyučujícího,
- ojedinělé záškoláctví,
- odcizení peněz či méně hodnotných předmětů

Nebude-li důtka třídního učitele účinná, bude dalším výchovným opatřením při opakujícím se porušování školního řádu důtka ředitele školy nebo při stupňujícím se porušování školního řádu snížená známka z chování na stupeň 2.

Důtka ředitele školy (DŘŠ)
Důtku ředitele školy ukládá ředitel školy po projednání v pedagogické radě za zvláště závažné ojedinělé porušení školního řádu (ukládá ředitel školy bezprostředně po přestupku, kterého se žák dopustí), nebo za opakované hrubé porušování některých ustanovení školního řádu a pravidel slušnosti v průběhu určitého období. Při opakujících se porušeních školního řádu se DŘŠ uděluje v případě, že nemělo udělení předchozího kázeňského opatření očekávaný efekt a stanovené výchovné strategie nebyly účinné. O udělení DŘŠ uvědomí ředitel školy prokazatelně zákonné zástupce žáka. Toto sdělení je zaznamenáno písemně a zákonnými zástupci podepsáno. DŘŠ se uděluje před kolektivem školy a zapisuje se do žákovské knížky a do katalogového listu žáka.
DŘŠ lze udělit např. za:

- časté, úmyslné a závažné nerespektování požadavků pedagoga během vyučování, během přestávek a na akcích školy, což výrazně narušuje vzdělávací proces,
- závažné, nevhodné a nezdvořilé chování ke spolužákům a dospělým (slovní útoky, vulgární a ponižující nadávky, obtěžování…), agresivní chování,
- závažné a opakující se vulgární vyjadřování,
- závažné neplnění školních povinností,
- opakované pozdní příchody do vyučování,
- závažné a úmyslné poškození majetku a vybavení školy, či věcí spolužáků, úmyslný a nedovolený zásah do programového vybavení počítačů ve škole,
- časté znečišťování prostředí školy (nepřezouvání se, nedodržování pořádku a čistoty prostředí třídy a školy…),
- opakované opuštění výuky bez vědomí vyučujícího,
- častější záškoláctví,
- výrazné narušování vyučování předměty, které s výukou nesouvisí (např. mobilní telefony, přehrávače…),
- odcizení větší částky peněz či hodnotnějších věcí,
- podvodné jednání.
- nošení předmětů ohrožujících mravní vývoj žáků.

9.3

Zvláště hrubé opakované slovní a úmyslné fyzické útoky žáka nebo studenta vůči zaměstnancům školy nebo školského zařízení nebo vůči ostatním žákům nebo studentům se považují za zvláště závažné zaviněné porušení povinností stanovených školským zákonem. Dopustí-li se žák nebo student takového jednání, ukládá školský zákon řediteli školy povinnost ohlásit tuto skutečnost orgánu sociálně-právní ochrany dětí (Městský úřad Zábřeh, Odbor sociálních věcí, Oddělení sociálně-právní ochrany dětí) do následujícího pracovního dne poté, co se o tom dozvěděl.

Každé porušování školního řádu bude posuzováno individuálně s ohledem na tyto skutečnosti – ochota žáka uvědomovat si následky svého nevhodného chování a ochota podílet se na nápravě následků svého nevhodného chování, rozumová vyspělost a zdravotní stav žáka, rodinná situace žáka a spolupráce se zákonnými zástupci.

10.
Zásady pro používání slovního hodnocení v souladu s § 15 odst. 2, včetně předem stanovených kritérií

10.1
Obecné zásady

O slovním hodnocení výsledků vzdělávání žáků na vysvědčení rozhoduje ředitel školy se souhlasem školské rady a po projednání v pedagogické radě.

Třídní učitel po projednání s vyučujícími ostatních předmětů převede slovní hodnocení do klasifikace nebo klasifikaci do slovního hodnocení v případě přestupu žáka na školu, která hodnotí odlišným způsobem, a to na žádost této školy nebo zákonného zástupce žáka.

Je-li žák hodnocen slovně, převede třídní učitel po projednání s vyučujícími ostatních předmětů slovní hodnocení do klasifikace pro účely přijímacího řízení ke střednímu vzdělávání.

U žáka s vývojovou poruchou učení rozhodne ředitel školy o použití slovního hodnocení na základě žádosti zákonného zástupce žáka.

Při použití slovního hodnocení se výsledky vzdělávání žáka v jednotlivých povinných a nepovinných předmětech stanovených školním vzdělávacím programem hodnotí tak, aby byla zřejmá úroveň vzdělání žáka, které dosáhl zejména ve vztahu k očekávaným výstupům jednotlivých předmětů školního vzdělávacího programu, ke svým vzdělávacím a osobnostním předpokladům a věku. Slovní hodnocení zahrnuje posouzení výsledků vzdělávání žáka v jejich vývoji, ohodnocení přístupu žáka ke vzdělávání i v souvislostech, které ovlivňují jeho výkon, a naznačení dalšího rozvoje žáka; obsahuje také zdůvodnění a doporučení, jak předcházet případným neúspěchům žáka a jak je překonávat. Výsledky vzdělávání žáka na konci prvního pololetí lze hodnotit souhrnně za všechny předměty. Slovní hodnocení lze použít i pro hodnocení chování žáka.

Slovní hodnocení se používá v průběhu roku při hodnocení žáka, při konzultacích s rodiči a při hodnocení na vysvědčení - kompletní hodnotící škála plyne z tabulky pro slovní hodnocení. Slovní hodnocení obsahuje následující hodnotící škálu, která odpovídá klasifikačním stupňům 1 - 5:

10.2
Slovní hodnocení v předmětech s převahou teoretického zaměření
(český jazyk, matematika, anglický jazyk, prvouka, přírodověda, vlastivěda)

Hodnotí se zvládnutí učiva předepsaného školním vzdělávacím programem.
Hodnocení výsledků vzdělávání v jednotlivých předmětech 1. a 2. pololetí na předepsaném formuláři SEVT:

Stupně slovního hodnocení:

Ovládá bezpečně (1)
Ovládá (2)
V podstatě ovládá (3)
Ovládá se značnými mezerami (4)
Neovládá (5)

Kriteria jednotlivých stupňů, zásady pro vzájemné převedení klasifikace a slovního hodnocení

Ovládá bezpečně (1)
Žák je pohotový, bystrý, vyjadřuje se výstižně a přesně, je aktivní, učí se svědomitě a se zájmem, bezpečně ovládá základní učivo daného ročníku, projevuje zájem o daný předmět, samostatně si rozšiřuje vědomostní obzor, + hodnocení zvládnutí učiva daného ročníku

Ovládá (2)
Žák uvažuje celkem samostatně, vyjadřuje se výstižně, při aplikaci osvojeného učiva se dopouští jen menších (drobných) chyb, učí se svědomitě, zájem o předmět je kolísavý, + hodnocení zvládnutí učiva daného ročníku

V podstatě ovládá (3)
Je méně samostatný v myšlení, vyjadřuje nepřesně, zvládá základní učivo daného ročníku s drobnými nedostatky, které odstraňuje s pomocí učitele, neprojevuje větší zájem o předmět, + hodnocení zvládnutí učiva daného ročníku

Ovládá se značnými mezerami (4)
Žák je nesamostatný v myšlení, vyjadřuje se se značnými obtížemi, při zvládání základního učiva se dopouští podstatných chyb, které nesnadno překonává, má malý zájem o učení, potřebuje stálé podněty, + hodnocení zvládnutí učiva daného ročníku

Neovládá (5)
Žákova samostatnost myšlení je velmi omezena, není schopen vyjádřit samostatně bez pomoci učitele své myšlenky, základní učivo nezvládá a praktické úkoly nedokáže splnit ani za pomoci učitele, nemá zájem o učení, + hodnocení zvládnutí učiva daného ročníku

Hodnocení jednotlivých kategorií:

Úroveň myšlení
1 - pohotový, bystrý, dobře chápe souvislosti,
2 - uvažuje celkem samostatně,

3 - menší samostatnost v myšlení,
4 - nesamostatné myšlení,
5 - odpovídá nesprávně i na návodné otázky.

Úroveň vyjadřování
1 - výstižné a poměrně přesné,
2 - celkem výstižné,
3 - myšlenky vyjadřuje ne dost přesně,
4 - myšlenky vyjadřuje se značnými obtížemi,
5 - i na návodné otázky odpovídá nesprávně.

Celková aplikace vědomostí, řešení úkolů; chyby, jichž se žák dopouští
1 - užívá vědomostí a spolehlivě a uvědoměle dovedností, pracuje samostatně, přesně a s jistotou
2 - dovede používat vědomosti a dovednosti při řešení úkolů, dopouští se jen menších chyb,
3 - řeší úkoly s pomocí učitele a s touto pomocí snadno překonává potíže a odstraňuje chyby,
4 - dělá podstatné chyby, nesnadno je překonává,
5 - praktické úkoly nedokáže splnit ani s pomocí.

Aktivita a zájem o učení
1 - aktivní, učí se svědomitě a se zájmem,
2 - učí se svědomitě,
3 - k učení a práci nepotřebuje větších podnětů, aktivita kolísavá
4 - malý zájem o učení, potřebuje stálé podněty,
5 - pomoc a pobízení k učení jsou zatím neúčinné.

10.3
Slovní hodnocení v předmětech s převahou praktického a výchovného zaměřen

(výtvarná výchova, hudební výchova, pracovní činnosti, tělesná výchova)

Stupně slovního hodnocení:

Pracoval výborně (1)
Pracoval dobře (2)
Pracoval uspokojivě (3)

Kriteria jednotlivých stupňů, zásady pro vzájemné převedení klasifikace a slovního hodnocení

Žák je hodnocen **Pracoval výborně :**
Je-li v činnostech velmi aktivní, pracuje tvořivě, samostatně, plně využívá své osobní předpoklady a velmi úspěšně, podle požadavků osnov je rozvíjí v individuálních a kolektivních projevech. Jeho projev je esteticky působivý, originální, procítěný, v hudební a tělesné výchově přesný. Osvojené vědomosti, dovednosti a návyky aplikuje tvořivě. Má výrazně aktivní zájem o umění, estetiku, tělesnou kulturu a projevuje k nim aktivní vztah.

Žák je hodnocen **Pracoval dobře :**

Je-li v činnostech méně aktivní, tvořivý, samostatný a pohotový. Nevyužívá dostatečně své schopnosti v individuálním a kolektivním projevu. Jeho projev je málo působivý, dopouští se v něm chyb. Jeho vědomosti a dovednosti mají četnější mezery a při jejich aplikaci potřebuje pomoc učitele. Nemá dostatečný aktivní zájem o umění, o estetiku a tělesnou kulturu.

Žák je hodnocen **Pracoval uspokojivě :**
Je-li v činnostech převážně pasivní. Rozvoj jeho schopností je málo uspokojivý. Úkoly řeší s častými chybami. Vědomosti a dovednosti aplikuje jen se značnou pomocí učitele. Projevuje jen velmi malou snahu a zájem o činnosti, nerozvíjí dostatečně svůj estetický vkus a tělesnou zdatnost.

Při hodnocení těchto předmětů se postupuje podle požadavků obsažených v učebních osnovách.

V tělesné výchově se žák hodnotí s přihlédnutím k jeho zdravotnímu stavu, všeobecné tělesné zdatnosti, výkonnosti a úrovně péče o vlastní zdraví.

Klasifikaci výsledků vzdělávání žáka v jednotlivých předmětech a chování žáka lze doplnit slovním hodnocením, které bude obsahovat i hodnocení klíčových kompetencí vymezených Rámcovým vzdělávacím programem pro základní vzdělávání.

11.
Zásady pro stanovení celkového hodnocení žáka na vysvědčení, zásady pro stanovení celkového hodnocení žáka na vysvědčení v případě použití slovního hodnocení nebo kombinace slovního hodnocení a klasifikace

Celkové hodnocení žáka se na vysvědčení vyjadřuje stupni:

Prospěl(a) s vyznamenáním

Prospěl(a)

Neprospěl(a)

Nehodnocen (a)

Kriteria jednotlivých stupňů:

Prospěl(a) s vyznamenáním, není-li v žádném z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu horším než 2 -chvalitebný, průměr stupňů prospěchu ze všech povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem není vyšší než 1,5 a jeho chování je hodnoceno stupněm velmi dobré, v případě použití slovního hodnocení nebo kombinace slovního hodnocení a klasifikace postupuje škola podle pravidel hodnocení žáků podle § 14 odst. 2 vyhlášky o základním vzdělávání,

Prospěl(a), není-li v žádném z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu 5 - nedostatečný nebo odpovídajícím slovním hodnocením,

Neprospěl(a), je-li v některém z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu 5 - nedostatečný nebo odpovídajícím slovním hodnocením nebo není-li z něho hodnocen na konci druhého pololetí,

Nehodnocen (a), není-li možné žáka hodnotit z některého z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem na konci prvního pololetí.

V případě použití slovního hodnocení nebo kombinace slovního hodnocení a klasifikace postupuje škola tak, že slovní hodnocení dle výše uvedených kritérií odpovídá vždy určitému stupni klasifikace. Při stanovení celkového hodnocení se pro výpočet průměru stupňů prospěchu ze všech povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem počítá s klasifikačním stupněm, který odpovídá danému slovnímu hodnocení.

Při hodnocení žáků cizinců, kteří plní v České republice povinnou školní docházku, se úroveň znalosti českého jazyka považuje za závažnou souvislost podle odstavců 2 a 4, která ovlivňuje jejich výkon.

Klasifikaci výsledků vzdělávání žáka v jednotlivých předmětech a chování žáka lze doplnit slovním hodnocením, které bude obsahovat i hodnocení klíčových kompetencí vymezených Rámcovým vzdělávacím programem pro základní vzdělávání.

12.
Zásady, pravidla a způsoby sebehodnocení žáků

12.1
Zásady a pravidla sebehodnocení žáků

Známky nejsou jediným zdrojem motivace. Kromě forem hodnocení práce žáků ze strany pedagogických pracovníků jsou žáci vedení také k sebehodnocení. Sebehodnocení je důležitou součástí hodnocení žáků. Škola jim pro tyto formy vytváří odpovídající podmínky. Tím je zajišťována také zpětná vazba objektivity hodnocení ze strany školy jako vzdělávací instituce.

Sebehodnocením se posiluje sebeúcta, sebevědomí žáků a jejich odpovědnost za vzdělávací výsledky.

Žák se učí porovnávat svoje současné výsledky vzhledem k dřívějším výsledkům a vyvozuje z tohoto porovnávání závěry pro další průběh vzdělávání.

Při školní práci vedeme žáka, aby komentoval svoje výkony a výsledky. Při sebehodnocení se žák snaží popsat:
- co se mu daří,
- co mu ještě nejde.
- jak bude pokračovat dál.

Škola může žákům vedle možnosti srovnávacích objektivizovaných testů (SCIO,KALIBRO, …), které jsou jednoznačně formami vnější srovnávací evaluace, také nabídnout možnost využívání výukového software, které umožní žákovi bez jakéhokoli zásahu pedagoga ověření stupně dosažených znalostí a dovedností.

Žák by měl být veden k tomu, aby byl schopen posoudit úroveň následujících kompetencí:

a) schopnost přímé aplikace získaných dovedností v praxi,
b) schopnost orientovat se v daném problému s využitím získaných vědomostí, znalostí, dovedností,
c) schopnost žáka prosadit se v třídním kolektivu při řešení týmového úkolu,
d) schopnost samostatné prezentace svých znalostí formou otevřených mluvních cvičení, psaných textů ve formě úvah, zamyšlení se,…
e) schopnost výběru – pochopení významu jednotlivých částí rozsáhlejších testovacích souborů, selekce nepodstatných částí a schopnost řešení dominantních částí úloh,
f) schopnost změny své sociální role v kolektivu vrstevníků,
g) schopnost využívání mezipředmětových vazeb,
h) schopnost aplikovat etické principy v praxi,
i) schopnost pochopení rovnováhy práv a povinností,
j) pochopení své role v kolektivu.

Součástí sebehodnocení je i práce s chybou. Chybu je potřeba chápat jako přirozenou věc v procesu učení. Pedagogičtí pracovníci se o chybě se žáky baví, žáci mohou některé práce sami opravovat. Chyba je důležitý prostředek učení.

Sebehodnocení se zaměřuje jak na dílčí výsledky v jednotlivých hodinách, tak na výsledky za delší časové období (nejvhodnější je 1 měsíc), kdy se žák hodnotí, jak zvládá určitý tematický okruh učiva daného předmětu. Sebehodnocení výsledky za delší časové období může být zařazeno až po uplynutí období nutného pro zvládnutí a osvojení daného učiva. Vyučující má možnost doplnění tohoto sebehodnocení o slovní vyjádření, které dává žákovi zpětnou vazbu, zda jeho sebehodnocení je realistické a může žákovi doporučit, na jakou oblast učiva se má žák zaměřit. Aby si žák mohl stanovit svůj osobní cíl, kterého chce dosáhnout, předkládáme žákům jen reálné a dosažitelné cíle. Při sebehodnocení se zásadně vyvarujeme srovnávání žáků mezi sebou, žáci by pak mohli mít tendenci k podvádění. Dáváme-li žákům najevo, že jim důvěřujeme a zdůrazňujeme-li žákům hlavní cíl sebehodnocení – dát žákovi možnost sledovat vlastní pokroky, podvádění pro ně tím ztrácí smysl, jelikož nevede ani k prožití pocitu úspěchu ani k cíli, kterým je dosahování stále lepších výsledků.

12.2
Způsoby sebehodnocení žáků

Sebehodnocení probíhá v jednotlivých předmětech a je realizováno podle věku a úrovně žáků a podle předem daných a žákům srozumitelných kriterií těmito způsoby:

1. Žák ve vyučovací hodině kontroluje a písemně zhodnotí úroveň dosažených znalostí a dovedností (známkou podle zadaných kriterií nebo uvedením počtu chyb) podle daného vzoru nebo podle sdělení pedagoga (úlohy v M, opis, přepis, diktát v ČJ, odpovědi na otázky v různých předmětech, apod.).
2. Žák hodnotí aktuální nebo dlouhodobé výsledky své práce a cestu k dosažení výsledků ústně pomocí vlastního vyjádření (je žádoucí žákům nabídnout vhodné formulace).
3. Žák hodnotí aktuální nebo dlouhodobé výsledky své práce a cestu k dosažení výsledků pomocí obrázků nebo piktogramů, které ukazuje na kartičce (např. ☺).

4. Žák hodnotí aktuální nebo dlouhodobé výsledky své práce a cestu k dosažení výsledků písemně pomocí obrázků nebo piktogramů, které zaznamenává do tabulky (např. ☺).
5. Žák hodnotí aktuální nebo dlouhodobé výsledky své práce a cestu k dosažení výsledků písemně pomocí vlastního vyjádření (je žádoucí žákům nabídnout vhodné formulace) – vhodné pro starší žáky (4. – 5. ročník).

13.
Postup do vyššího ročníku, opakování ročníku

Do vyššího ročníku postoupí žák, který na konci druhého pololetí prospěl ze všech povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem s výjimkou předmětů výchovného zaměření stanovených rámcovým vzdělávacím programem a předmětů, z nichž byl uvolněn. Do vyššího ročníku postoupí i žák prvního stupně základní školy, který již v rámci prvního stupně opakoval ročník, a žák druhého stupně základní školy, který již v rámci druhého stupně opakoval ročník, a to bez ohledu na prospěch tohoto žáka.

Nelze-li žáka hodnotit na konci prvního pololetí, určí ředitel školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení za první pololetí bylo provedeno nejpozději do dvou měsíců po skončení prvního pololetí. Není-li možné hodnotit ani v náhradním termínu, žák se za první pololetí nehodnotí.

Nelze-li žáka hodnotit na konci druhého pololetí, určí ředitel školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení za druhé pololetí bylo provedeno nejpozději do konce září následujícího školního roku. V období měsíce září do doby hodnocení navštěvuje žák nejbližší vyšší ročník, popřípadě znovu devátý ročník.

Žák, který plní povinnou školní docházku, opakuje ročník, pokud na konci druhého pololetí neprospěl nebo nemohl být hodnocen. To neplatí o žákovi, který na daném stupni základní školy již jednou ročník opakoval; tomuto žákovi může ředitel školy na žádost jeho zákonného zástupce povolit opakování ročníku pouze z vážných zdravotních důvodů.

Ředitel školy může žákovi, který splnil povinnou školní docházku a na konci druhého pololetí neprospěl nebo nemohl být hodnocen, povolit na žádost jeho zákonného zástupce opakování ročníku po posouzení jeho dosavadních studijních výsledků a důvodů uvedených v žádosti.

14.
Podrobnosti o komisionálních, opravných zkouškách

Žáci devátých ročníků a žáci, kteří na daném stupni základní školy dosud neopakovali ročník, kteří na konci druhého pololetí neprospěli nejvýše ze dvou povinných předmětů s výjimkou předmětů výchovného zaměření, konají opravné zkoušky.

Opravné zkoušky se konají nejpozději do konce příslušného školního roku v termínu stanoveném ředitelem školy. Žák může v jednom dni skládat pouze jednu opravnou zkoušku. Opravné zkoušky jsou komisionální.

Žák, který nevykoná opravnou zkoušku úspěšně nebo se k jejímu konání nedostaví, neprospěl. Ze závažných důvodů může ředitel školy žákovi stanovit náhradní termín opravné zkoušky nejpozději do 15. září následujícího školního roku. Do té doby je žák zařazen do nejbližšího vyššího ročníku, popřípadě znovu do devátého ročníku.

V odůvodněných případech může krajský úřad rozhodnout o konání opravné zkoušky a komisionálního přezkoušení podle § 52 odst. 4 na jiné základní škole. Zkoušky se na žádost krajského úřadu účastní školní inspektor.

Komisi pro komisionální přezkoušení (dále jen „přezkoušení“) jmenuje ředitel školy; v případě, že je vyučujícím daného předmětu ředitel školy, jmenuje komisi krajský úřad.

Komise je tříčlenná a tvoří ji:
- předseda, kterým je ředitel školy, popřípadě jím pověřený učitel zkoušející školy, nebo v případě, že vyučujícím daného předmětu je ředitel školy, krajským úřadem jmenovaný jiný pedagogický pracovník školy,
- zkoušející učitel, jímž je vyučující daného předmětu ve třídě, v níž je žák zařazen, popřípadě jiný vyučující daného předmětu,
- přísedící, kterým je jiný vyučující daného předmětu nebo předmětu stejné vzdělávací oblasti stanovené Rámcovým vzdělávacím programem pro základní vzdělávání.

Výsledek přezkoušení již nelze napadnout novou žádostí o přezkoušení. Výsledek přezkoušení stanoví komise hlasováním. Výsledek přezkoušení se vyjádří slovním hodnocením podle § 15 odst. 2 nebo stupněm prospěchu podle § 15 odst. 3. Ředitel školy sdělí výsledek přezkoušení prokazatelným způsobem žákovi a zákonnému zástupci žáka. V případě změny hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí se žákovi vydá nové vysvědčení.

O přezkoušení se pořizuje protokol, který se stává součástí dokumentace školy.

Žák může v jednom dni vykonat přezkoušení pouze z jednoho předmětu. Není-li možné žáka ze závažných důvodů ve stanoveném termínu přezkoušet, stanoví orgán jmenující komisi náhradní termín přezkoušení.

Konkrétní obsah a rozsah přezkoušení stanoví ředitel školy v souladu se zvoleným vzdělávacím programem (školním vzdělávacím programem).

Vykonáním přezkoušení není dotčena možnost vykonat opravnou zkoušku.

V případě, že zákonný zástupce žáka má pochybnosti o správnosti výsledku zkoušky, může požádat o přezkoušení podle § 22.

15.
Klasifikace žáka, který plnil povinnou školní docházku v zahraničí nebo v zahraniční škole na území České republiky

Žák, který plní povinnou školní docházku ve škole mimo území České republiky, může na základě žádosti zákonného zástupce žáka konat za období nejméně jednoho pololetí školního roku, nejdéle však za období dvou školních roků, zkoušku v kmenové škole nebo ve škole zřízené při diplomatické misi České republiky (dále jen "zkoušející škola"). Zkouška se koná:

a) ve všech ročnících ze vzdělávacího obsahu vzdělávacího oboru Český jazyk a literatura, stanoveného Rámcovým vzdělávacím programem pro základní vzdělávání,

b) v posledních dvou ročnících prvního stupně ze vzdělávacího obsahu vlastivědné povahy vztahujícího se k České republice vzdělávacího oboru Člověk a jeho svět, stanoveného Rámcovým vzdělávacím programem pro základní vzdělávání,
c) na druhém stupni ze vzdělávacího obsahu vztahujícího se k České republice vzdělávacího oboru Dějepis a ze vzdělávacího obsahu vztahujícího se k České republice vzdělávacího oboru Zeměpis, stanovených Rámcovým vzdělávacím programem pro základní vzdělávání.

Před konáním zkoušky předloží zákonný zástupce žáka řediteli zkoušející školy vysvědčení žáka ze školy mimo území České republiky, včetně jeho překladu do českého jazyka, a to za období, za které se zkouška koná. V případě pochybností o správnosti překladu je ředitel zkoušející školy oprávněn požadovat předložení úředně ověřeného překladu. Po vykonání zkoušky vydá ředitel zkoušející školy žákovi vysvědčení.

Pokud žák zkoušku podle odstavce 1 nekoná, doloží zákonný zástupce žáka řediteli kmenové školy plnění povinné školní docházky žáka předložením vysvědčení žáka ze školy mimo území České republiky za období nejvýše dvou školních roků, včetně jeho překladu do českého jazyka, v termínech stanovených ředitelem kmenové školy. V případě pochybností o správnosti překladu je ředitel kmenové školy oprávněn požadovat předložení úředně ověřeného překladu. Kmenová škola žákovi vysvědčení nevydává.

Pokračuje-li žák, který konal zkoušky podle odstavce 1, v plnění povinné školní docházky v kmenové škole, zařadí ho ředitel kmenové školy do příslušného ročníku podle výsledků zkoušek.

Pokračuje-li žák, který nekonal zkoušky podle odstavce 1, v plnění povinné školní docházky v kmenové škole, zařadí ho ředitel kmenové školy do příslušného ročníku po zjištění úrovně jeho dosavadního vzdělání a znalosti vyučovacího jazyka.".

Žák, který plní povinnou školní docházku formou individuální výuky v zahraničí, může na základě žádosti zákonného zástupce žáka konat za období nejméně jednoho pololetí školního roku, nejdéle však za období dvou školních roků, zkoušku ve zkoušející škole. Zkouška se koná z každého povinného předmětu vyučovaného v příslušných ročnících školního vzdělávacího programu zkoušející školy, s výjimkou předmětů volitelných. Po vykonání zkoušky vydá ředitel zkoušející školy žákovi vysvědčení.

Pokud žák zkoušku podle odstavce 1 nekoná, doloží zákonný zástupce žáka řediteli kmenové školy plnění povinné školní docházky žáka předložením čestného prohlášení zákonného zástupce o vzdělávání žáka v době pobytu v zahraničí, a to za období nejvýše dvou školních roků, v termínech stanovených ředitelem kmenové školy. Kmenová škola žákovi vysvědčení nevydává.

Pokračuje-li žák, který konal zkoušky podle odstavce 1, v plnění povinné školní docházky v kmenové škole, zařadí ho ředitel kmenové školy do příslušného ročníku podle výsledků zkoušek.

Pokračuje-li žák, který nekonal zkoušky podle odstavce 1, v plnění povinné školní docházky v kmenové škole, zařadí ho ředitel kmenové školy do příslušného ročníku po zjištění úrovně jeho dosavadního vzdělání a znalosti vyučovacího jazyka.

Žák, který plní povinnou školní docházku v zahraniční škole na území České republiky podle § 38 odst. 1 písm. c) školského zákona, s výjimkou škol podle § 18c, koná za období nejméně

jednoho pololetí školního roku, nejdéle však za období dvou školních roků, zkoušku v kmenové škole. Zkouška se koná ze vzdělávacího obsahu podle § 18 odst. 1.

Před konáním zkoušky předloží zákonný zástupce žáka řediteli kmenové školy vysvědčení žáka ze zahraniční školy na území České republiky, včetně jeho překladu do českého jazyka, a to za období, za které se zkouška koná. V případě pochybností o správnosti překladu je ředitel kmenové školy oprávněn požadovat předložení úředně ověřeného překladu. Po vykonání zkoušky vydá ředitel kmenové školy žákovi vysvědčení.

Pokračuje-li žák v plnění povinné školní docházky v kmenové škole, zařadí ho ředitel kmenové školy do příslušného ročníku podle výsledků zkoušek.

Žákovi, který plní povinnou školní docházku ve škole mimo území České republiky podle § 38 odst. 1 písm. a) školského zákona a nekonal zkoušky, vydá ředitel kmenové školy vysvědčení, jestliže

a) ve vzdělávacím programu školy mimo území České republiky je na základě mezinárodní smlouvy nebo v dohodě s Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy zařazen vzdělávací obsah podle § 18 odst. 1 a žák byl z tohoto obsahu hodnocen, nebo
b) žák je zároveň žákem poskytovatele vzdělávání v zahraničí, který v dohodě s Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy poskytuje občanům České republiky vzdělávání ve vzdělávacím obsahu podle § 18 odst. 1 a který žáka z tohoto vzdělávacího obsahu hodnotil.

Žákovi, který plní povinnou školní docházku v zahraniční škole na území České republiky podle § 38 odst. 1 písm. c) školského zákona, v jejímž vzdělávacím programu je na základě mezinárodní smlouvy zařazen vzdělávací obsah podle § 18 odst. 1, byl z tohoto vzdělávacího obsahu hodnocen zahraniční školou na vysvědčení a v souladu s mezinárodní smlouvou nekonal zkoušky, ředitel kmenové školy vydá vysvědčení.

Ředitel kmenové školy vydá vysvědčení za období nejméně jednoho pololetí školního roku, nejdéle však za období dvou školních roků. Hodnocení ze vzdělávacího obsahu podle § 18 odst. 1 vyhlášky se na tomto vysvědčení uvede v případech podle odstavce 1 písm. a) a odstavce 2 v souladu s vysvědčením vydaným školou mimo území České republiky nebo zahraniční školou na území České republiky a v případě podle odstavce 1 písm. b) v souladu s osvědčením vydaným zahraničním poskytovatelem vzdělávacího obsahu podle § 18 odst. 1.

Pokračuje-li žák, kterému ředitel kmenové školy vydal vysvědčení, v plnění povinné školní docházky v kmenové škole, zařadí jej ředitel kmenové školy do příslušného ročníku na základě tohoto vysvědčení.

Žáka, který plnil povinnou školní docházku ve škole zřízené při diplomatické misi České republiky nebo konzulárním úřadu České republiky a pokračuje v plnění povinné školní docházky v kmenové škole, zařadí ředitel kmenové školy do příslušného ročníku podle dosavadních výsledků vzdělávání doložených vysvědčením.

Žáka, na kterého se vztahuje povinná školní docházka a který nekonal zkoušky podle § 18 až 18b

z jiných než touto vyhláškou stanovených důvodů, zařazuje ředitel kmenové školy do příslušného ročníku po zjištění úrovně jeho dosavadního vzdělání a znalosti vyučovacího jazyka.

16.
Klasifikace při ukončení kurzu pro získání základního vzdělání

Obsah vzdělávání a obsah zkoušek na závěr kurzu stanoví škola v souladu s očekávanými výstupy Rámcového vzdělávacího programu pro základní vzdělávání.

Na závěr kurzu koná žák zkoušky z předmětů stanovených školním vzdělávacím programem pro poslední ročník základního vzdělávání, s výjimkou předmětů volitelných a nepovinných.

Po úspěšném vykonání zkoušek nebo opravných zkoušek žák obdrží vysvědčení.

Konání zkoušek je možné i bez předchozího vzdělávání v denní nebo dálkové formě vzdělávání v kurzu.

Žákovi, který byl v kurzu při zkouškách na závěr kurzu hodnocen z jednoho nebo více předmětů stupněm prospěchu 5 - nedostatečný nebo odpovídajícím slovním hodnocením, umožní ředitel školy vykonání opravné zkoušky. Opravná zkouška je komisionální a koná se nejpozději do šesti měsíců od poslední zkoušky na závěr kurzu.

(6) Pro jmenování komise pro opravnou zkoušku podle odstavce 5, její složení a její činnost platí obdobně ustanovení § 22 odst. 1 až 6.

17.
Platnost a zrušovací ustanovení

Tato Pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků jsou součástí Školního řádu ZŠ Hoštejn.

Zrušují se předchozí Pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků ze dne 1.9.2012.

Tato Pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků byla projednána na pedagogické radě dne 31.8.2017.

Tato Pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků byla schválena školskou radou dne 30.8.2017.

Tato Pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků nabývají účinnosti dnem 1.9.2017.

…….....
Mgr. Lenka Pchálková,
ředitelka školy